СПИСАНИЕ "БЪЛГАРСКА ОПЕРА"
електронна медия за опера, оперета и мюзикъл в България
www.spisanieoperabg.alle.bg

ОРЛИН АНАСТАСОВ: „ПРЕНАСЯМЕ „СЕВИЛСКИЯТ БРЪСНАР“ В НАШЕ ВРЕМЕ!“

- ***Най-важното за оперните постановки днес е да бъдат достоверни!***
- ***Не смятам, че затварянето на един театър заради Ковид 19 е правилно решение***

Автор: Иван Върбанов
04 ноември 2020 г.

Държавна опера – Русе представя най-новата си премиера „Севилският бръснар“. Уникалното на проекта е, че режисьор на спектакъла е световната звезда – басът Орлин Анастасов. Диригенти ще бъдат младият и талантлив

Димитър Косев и френският му колега Франсоа- Роберто Джиролами. Солисти: Александър Баранов, Стоян Стояндjов, Теодора Чукурска, Венцеслав Анастасов, Момчил Миланов, Пламен Бейков, Петя Цонева.

Екипът на списание „Българска опера“ се свърза с Орлин Анастасов, за да го интервюира за погледа му към оперния шедьовър, за вплетените послания, за творческия процес с екипа на Държавна опера – Русе.

- Здравейте, г-н Анастасов. Благодарим Ви за възможността да направим това интервю онлайн. В началото – приемете пожеланията ни за „На добър час!“ на премиерната постановка, в което сме уверени. Да започнем с въпроса: Какво е новото в прочита Ви на "Севилският бръснар"?

- Трудно е да се направи нещо ново като прочит точно на това произведение – „Севилският бръснар”. Предполагам, че вече всичко е направено, всичко е опитвано. Ние се опитахме да го пренесем в наше време. Например – вечният конфликт между поколенията пресъздаваме от гледна точка на използването на новите технологии. При младото поколение те са основният инструмент за комуникация и начин на живот, а при по-възрастните се наблюдава изоставане в това отношение. В тази връзка, умишлено сме изтъкнали поколенческите различия в поведението и отношението към света между Розина и д-р Бартоло. От там се получават и голяма част от „сценичните смехории”, които сме вкарали в нашата постановка.

Д-р Бартоло ще има ли нова проекция на образа, която да е специална хрумка на режисьора?

- Д-р Бартоло е единствената роля, която съм оставил както си е, дори типичните традиционни за него костюми, които той носи. На фона на всичко около него, той единствен е останал в своето време – леко „прашасал” не само в навиците си, а и в начина си на живот.

- Какви са посланията и изразните средства в новата постановка? Класическа или модерна стилистика е пътят на операта днес?

- Не бих казал, че има точно определен път, по който театрите трябва да вървят по отношение на постановките – модерен или традиционен. Правилната дума за мен е те да бъдат „достоверни”, т. е. всичко може да се опита, може да се дръзне във всяка една насока, стига да има смисъл, а не произволно и самоцелно използване на трикове и ефекти. Доколкото е възможно да се придържаме към либретото, което сериозни хора са написали много време преди нас към музиката и да се спазват изискванията на композитора. От там нататък, като режисьорски подход и изразни средства -

няма граници. Всеки може да направи, това което сметне за интересно и необходимо.
Не бих искал аз да кажа точното послание на постановката. По скоро оставям на публиката това – всеки да се идентифицира и да прецени, с кого от героите се чувства най-близък. От позицията на зрител, човек може да си даде сметка как често изпада в гротескно състояние, тъй като не може да се види отстрани.

- Как гледате на практиката световните театри да затворят, първи направиха това от Метрополитън. Но, все пак хората на духа искат да продължават да творят, да живеят живота си, а изкуството им да бъде изражение на силата им, с която да преминат отвъд предизвикателството на КОВИД 19.

- За това, което се случва в момента – за това, че театрите затварят, мисля, че има много противоречиви мнения. Аз не съм привърженик на това един театър да спре всякаква дейност. Мога да дам за пример една статистика, която наскоро излезе в Италия – за последните три месеца, при проведени хиляди спектакли с над 300 000 души публика, има само един човек, разболял се от КОВИД 19. На фона на цялата ситуация и на живота в момента, не смятам, че затварянето на един театър е правилното решение. В големите държави, в големите градове с големи театри, притесненията са не толкова струпването на хора в публиката – там всички са с маски и на разстояние по време на спектаклите, нямат контакт помежду си. Проблем може да е самото придвижване към театрите, с транспорт, в който може да се допусне струпване на хора. Това обаче не би трябвало да води до спиране дейността на някой театър.

- Какъв бе творческият процес на режисьора Орлин Анастасов с целия екип на новата постановка в Държавна опера - Русе?

- Беше много забавно да се работи. Атмосферата беше много хубава, творческа. Всички солисти реагирах възторжено на трактовката, на идеята за постановката, тъй като им бе дадена възможност да излязат извън рамките на чисто традиционното. Те самите са участвали в много различни постановки на „Севилският бръснар”, и въпреки това, сега намират оригинални и интересни неща и дават всичко от себе си. Това пък за мен беше много полезно. Като режисьор, докосването до това произведение и създаването на тази постановка беше много ценен опит. „Севилският бръснар” е едно от най-трудните заглавия за поставяне, въпреки своя весел и забавен характер. Динамиката в действието и в музиката е „брутална”. Няма един спокоен, празен момент и не ти дава да се разконцентрираш и за

кратко – говоря за солистите. Като репетиционен период всичко протече по начина, по който аз съм свикнал да работя – напластявахме малко по малко мизансцен, движения, хореография. Първо – чисто геометрично - движенията, тайминг, а когато тези първоначални неща се изчистиха, започнахме да добавяме необходимите детайли, за да може постановката да добие завършен вид.

- Какво си пожелавате като следващ проект?

- Следващият ми проект реално започна! Вече сме в репетиционен период на следващото заглавие, на което съм режисьор. Отново в Русенската опера ще поставим „Бал с маски”. Това е много важно събитие - ще има много солистични дебюти.Това, което си пожелавам е всички да сме здрави.
В дългосрочен план си пожелавам като режисьор да измина същия богат и дълъг път, какъвто изминах и като певец, колкото и това да звучи смело като пожелание към самия себе си.

* * *

Снимките са предоставени от Държавна опера - Русе

>>> Още новини четете на: https://spisanieoperabg.alle.bg/

© 2020 Списание „Българска опера“ | Всички права запазени